EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 30.5.2013
COM(2013) 311 final

2013/0162 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2013) 188 final}
{SWD(2013) 189 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Allmän bakgrund, motiv och syfte

Nationella kulturföremål är föremål som medlemsstaterna identifierat som en del av sitt kulturarv. Dessa föremål klassas efter sin kulturella betydelse och omgärdas av mer eller mindre strikta skyddsregler. Nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde (nedan kallade *nationella skatter*) enligt nationella lagar eller administrativa förfaranden, i den mening som avses i artikel 36 i om Europeiska unionens funktionssätt, är mycket viktiga kulturföremål som bör bevaras för kommande generationer. Rent allmänt åtnjuter nationella skatter ett mer långtgående rättsskydd som innebär att de inte får föras ut slutgiltigt från medlemsstatens territorium.

Den inre marknaden omfattar ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor säkerställs i enlighet med bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Dessa bestämmelser utgör i enlighet med artikel 36 i det fördraget inget hinder för förbud eller restriktioner som syftar till att skydda nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde.

Rådets direktiv 93/7/EEG om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium[1] antogs 1993 i samband med att de inre gränserna avskaffades för att skydda sådana kulturföremål som i medlemsstaterna klassas som nationella skatter. Syftet med direktivet var att jämka samman den grundläggande principen om fri rörlighet för varor med behovet av att skydda de nationella skatterna.

Utvärderingen av direktivet[2] har visat att det endast haft begränsad betydelse för återlämnandet av vissa kulturföremål som klassas som nationella skatter och som, efter att olagligen ha förts bort från en medlemsstats territorium, befinner sig på en annan medlemsstats territorium. De främsta orsakerna till detta är

- de villkor som föremål som klassas som nationella skatter måste uppfylla för att återlämnas, dvs. att de måste tillhöra en av kategorierna i bilagan och uppfylla de ekonomiska gränsvärdena och ålderskraven,
- den korta tidsfristen för att väcka talan om återlämnande,
- kostnaderna för ersättning.

---

[1] Rådets direktiv 93/7/EEG av den 15 mars 1993 om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium (EGT L 74, 27.3.1993, s. 74), ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 96/100/EG av den 17 februari 1997 (EGT L 60, 1.3.1997, s. 59), och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/38/EG av den 5 juni 2001 (EGT L 187, 10.7.2001, s. 43).

[2] Rapport från kommissionen till rådet, Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 3911/92 om export av kulturföremål och av rådets direktiv 93/7/EEG om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium, KOM(2000) 325 slutlig, 25.5.2000. Rapport från kommissionen till rådet, Europaparlamentet samt Europeiska ekonomiska och sociala kommittén – Den andra rapporten om tillämpningen av rådets direktiv 93/7/EEG om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium, KOM(2005) 675 slutlig, 21.12.2005. Rapport från kommissionen till rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén – Tredje rapporten om tillämpningen av rådets direktiv 93/7/EEG om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium, KOM(2009) 408 slutlig, 30.7.2009. Rapport från kommissionen till rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén – Fjärde rapporten om tillämpningen av rådets direktiv 93/7/EEG om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium, COM(2013) 310 final, 30.5.2013.

Utvärderingen har också visat på behovet av bättre administrativt samarbete och samråd mellan de centrala myndigheterna för att bättre kunna genomföra direktivet.

Till följd av det system som inrättats genom direktivet är vissa medlemsstater tvungna att åberopa internationella konventioner för att få tillbaka sina kulturföremål. Alla medlemsstater har inte ratificerat Unescokonventionen från 1970 om åtgärder för att förbjuda och förhindra olovlig införsel, utförsel och överlåtelse av äganderätten till kulturegendom och Unidroitkonventionen från 1995 om stulna eller olagligt utförda kulturföremål[3].

Trots mångfalden av instrument tillhör handeln med kulturföremål den mest utbredda olagliga handeln. Handeln med kulturföremål som klassas som kulturella skatter är ett särskilt allvarligt brott med negativa konsekvenser för medlemsstaternas nationella identitet, kultur och historia, eftersom en del av invånarnas identitet och historia går förlorad när nationella skatter försvinner.

Europeiska unionens råd har konstaterat att detta problem i hög grad påverkar unionens medlemsstater och konstaterade den 13–14 december 2011 att man måste vidta åtgärder för att mer effektivt förebygga och bekämpa brott avseende kulturföremål. Det har rekommenderat bl.a. kommissionen att stödja medlemsstaterna i arbetet med att effektivt skydda kulturföremål i syfte att förebygga och bekämpa olaglig handel med dem och, vid behov, främja kompletterande åtgärder[4].

Syftet med föreliggande förslag är att medlemsstaterna ska kunna få tillbaka alla kulturföremål som klassas som nationella skatter och som sedan 1993 olagligen förts bort från deras territorium.

Det allmänna syftet är att bidra till skyddet av kulturföremål inom ramen för den inre marknaden.

Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

Föreliggande initiativ är förenligt med unionens politik för skydd av kulturföremål. Det är också i linje med rådets ovannämnda slutsatser om förebyggande och bekämpning av olaglig handel med kulturföremål.

Förslaget till direktiv rör återlämnande av kulturföremål genom ett system som gör det möjligt för medlemsstaterna att skydda sådana kulturföremål som klassas som nationella skatter.

I fråga om ägarens möjlighet att återfå ett kulturföremål bör det påpekas att det i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område[5] föreskrivs ett nytt behörigt forum, nämligen domstolarna på den plats där föremålet befinner sig, som ska pröva enskilda anspråk på äganderättslig grund. Denna nya bestämmelse skulle också omfatta civilrättsliga åtgärder för att få tillbaka kulturföremål.

De två initiativen syftar till att öka skyddet av kulturföremål, det ena genom att ge medlemsstaterna möjlighet att få tillbaka kulturföremål som klassas som nationella skatter

---

3 I september 2012 hade Unescokonventionen från 1970 ratificerats av 22 medlemsstater och Unidroitkonventionen från 1995 av 13 medlemsstater. Österrike var i färd med att ratificera Unescokonventionen.

4 Rådets slutsatser om förebyggande och bekämpning av brott avseende kulturföremål, den 13 och 14 december 2011. http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/fr/jha/126867.pdf.

5 EUT L 351, 20.12.2012, s. 1.

och som olagligen har förts bort från deras territorium, och det andra genom att ge ägaren rätt att kräva tillbaka ett kulturföremål i domstolarna i den medlemsstat där föremålet befinner sig.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

- **Samråd med berörda parter**

Mellan den 30 november 2011 och 5 mars 2012 genomfördes ett allmänt samråd med alla parter som är berörda av detta initiativ. Samrådet genomfördes genom webbtjänsten Din röst i Europa med hjälp av två specialanpassade frågeformulär till offentliga myndigheter och organ respektive enskilda och näringsidkare som berörs av eller arbetar med kulturföremål.

Kommissionens tjänstegrenar fick in 142 svar, varav 24 var från den offentliga sektorn och 118 från den privata sektorn. En sammanfattning av samrådet finns på webbplatsen Europa[6].

De flesta deltagare från den privata sektorn (61 %) anser att direktiv 93/7/EEG tillräckligt väl svarar mot medlemsstaternas behov och att det därför inte behöver ses över. Endast 22 % är positiva till en översyn.

Däremot anser 54 % av offentliga sektorns företrädare att direktivet inte innebär en garanti för att få tillbaka nationella skatter som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium. Stödet för de planerade lösningarna för att förbättra direktivets effektivitet är ganska jämnt fördelat med 29 % som förespråkar en översyn av direktivet, 29 % som vill förbättra det administrativa samarbetet och informationsutbytet mellan de behöriga myndigheterna, 17 % som vill att medlemsstaterna ska ratificera de internationella konventionerna (Unesco och Unidroit) och 25 % som förespråkar ett tillvägagångssätt som kombinerar flera lösningar, t.ex. en översyn av direktivet kombinerat med förbättrat administrativt samarbete och samråd mellan behöriga myndigheter.

- **Extern experthjälp**

Direktiv 93/7/EEG har med jämna mellanrum varit föremål för utvärderingsrapporter som kommissionen utarbetat på grundval av nationella rapporter om tillämpningen. Dessa utvärderingsrapporter omfattar perioden 1993–2011 och riktar sig till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén[7].

Dessutom gjorde kommissionen en efterhandsutvärdering av direktivet med hjälp av en grupp nationella experter från de centrala myndigheter som utför de uppgifter som föreskrivs i direktivet. Expertgruppen ”Return of cultural goods”, som bildades inom ramen för kommittén för export och återlämnande av kulturföremål, hade i uppdrag att identifiera problem med tillämpningen av direktivet och försöka hitta lösningar. Gruppen var verksam 2009–2011.

Arbetsgruppen konstaterade att direktivet behövde revideras för att bli effektivare med avseende på att återföra nationella skatter och att det också behövdes mekanismer för att förbättra det administrativa samarbetet och samrådet mellan de centrala myndigheterna[8].

- **Konsekvensbedömning**

Föreliggande förslag åtföljs av en sammanfattning av konsekvensbedömningen och av en konsekvensbedömning, vars utkast utvärderats av Europeiska kommissionens ad hoc-

6 http://ec.europa.eu/yourvoice/consultations/2012/index_sv.htm.

7 http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/regulated-sectors/cultural-goods/index_en.htm.

8 Gruppens arbete och de enskilda medlemmarnas bidrag har inte offentliggjorts.

kommitté som lämnade ett yttrande den 21 september 2012. I den slutliga versionen av konsekvensbedömningen har kommitténs rekommendationer beaktats.

Konsekvensbedömningen har tagit hänsyn till i synnerhet utvärderingsrapporterna avseende direktivet, den dokumentation som erhållits inom ramen för arbetet inom expertgruppen ”Return of cultural goods”, arbetet inom expertgruppen för den öppna samordningsmetoden avseende samlingars rörlighet inom ramen för arbetsprogrammet för 2007–2010 till förmån för kultur[9], resultaten från det offentliga samrådet i denna fråga samt de studier om kulturföremål som genomfördes 2004, 2007 och 2011[10].

Med ledning av den insamlade informationen gjorde kommissionen en konsekvensbedömning där följande alternativ undersöktes och jämfördes[11]:

Alternativ 1: Inga förändringar av den nuvarande situationen

Ingen förändring görs av direktiv 93/7/EEG ändrat genom direktiven 96/100/EG och 2001/38/EG.

Alternativ 2: Få de centrala myndigheterna att använda gemensamma verktyg

De centrala myndigheterna får tillgång till ett elektroniskt verktyg (informationssystemet för den inre marknaden, nedan kallat *IMI*) för att underlätta administrativt samarbete, samråd och informationsutbyte mellan dem.

Alternativ 3: Översyn av direktiv 93/7/EEG

Direktiv 93/7/EEG ändras så att i) det omfattar samtliga föremål som klassas som nationella skatter, ii) tidsfristerna förlängs för att väcka talan om återlämnande och kontroll av kulturföremålet och iii) villkoren för ersättning till innehavaren blir mer enhetliga.

Alternativ 4: Uppmuntra medlemsstaterna att ratificera och tillämpa Unesco-konventionen från 1970 om kulturegendom

Direktiv 93/7/EEG ändras inte, utan man försöker få medlemsstaterna att ratificera och tillämpa Unescokonventionen från 1970 om åtgärder för att förbjuda och förhindra olovlig införsel, utförsel och överlåtelse av äganderätten till kulturegendom.

Det rekommenderade tillvägagångssättet är en kombination av alternativen 2 och 3 med främst följande mål:

– Användning av IMI-systemet för administrativt samarbete mellan de centrala myndigheterna.

---

9 *Final report and Recommendations to the Cultural Affairs Committee on improving the means of increasing the mobility of collections*, juni 2010: http://ec.europa.eu/culture/our-policy-development/working-group-on-museum-activities_en.htm.

10 Undersökningarna *Analyse des structures et mécanismes de diffusion des données nécessaires aux autorités afin de garantir l'application de la directive relative aux biens culturels*, 2004, och *Extension aux 12 nouveaux États membres*, 2007, (Information & Communication Partners, (contrat d'étude n°30-CE-0102617/00-49) kan fås mot begäran från ENTR-PRODUCT-MARKET-INTEGR-AND-ENFOR@ec.europa.eu. *Study on preventing and fighting illicit trafficking in cultural goods in the European Union*, CECOJI-CNRS-UMR 6224 (Frankrike), 2011. http://ec.europa.eu/home-affairs/doc_centre/crime/docs/Report%20Trafficking%20in%20cultural%20goods%20EN.pdf#zoom.

11 Andra alternativ, t.ex. i) att unionen ratificerar Unescokonventionen från 1970 och Unidroitkonventionen från 1995, ii) att utarbeta en unionsstrategi för att få samtliga medlemsstater att ratificera Unidroitkonventionen från 1995, iii) att ersätta direktiv 93/7/EEG med en förordning samt iv) att upphäva direktiv 93/7/EEG, slopades av praktiska skäl redan i början när man började gå igenom olika lösningar.

– Utvidgning av direktivets räckvidd till alla kulturföremål som klassas som nationella skatter i den mening som avses i artikel 36 i fördraget.

– Förlängning av tidsfristen för att väcka talan om återlämnande.

– Förlängning av tidsfristen för att kontrollera kulturföremålet.

– Enhetligare villkor för ersättning till innehavaren vid ett återlämnande.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

- **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

Syftet med omarbetningen av direktiv 93/7/EEG, ändrat genom direktiven 96/100/EG och 2001/38/EG, är att ge medlemsstaterna möjlighet att få tillbaka alla kulturföremål som klassas som nationella skatter. Omarbetningen är också ett led i förenklingen av unionens lagstiftning på området.

Följande ändringar görs av bestämmelserna i direktiv 93/7/EEG: i) Direktivets räckvidd utökas så att det omfattar alla kulturföremål som klassas som nationella skatter i den mening som avses i artikel 36 i fördraget. ii) IMI-systemet ska användas för administrativt samarbete och informationsutbyte mellan de centrala myndigheterna. iii) Tidsfristen förlängs för de nationella myndigheternas kontroll av om det föremål som påträffats i en annan medlemsstat är ett kulturföremål. iv) Tidsfristen förlängs för att väcka talan om återlämnande. v) Det anges vilken myndighet i den återkrävande medlemsstaten som utlöser tidsfristen för att väcka talan om återlämnande. vi) Det preciseras att innehavaren ska kunna bevisa att han har visat vederbörlig omsorg och uppmärksamhet i samband med anskaffandet av kulturföremålet. vii) Det fastställs gemensamma kriterier för tolkningen av begreppet ”vederbörlig omsorg och uppmärksamhet”. viii) Tidsfristen förlängs för rapporterna om tillämpningen av direktivet och utvärderingsrapporterna avseende direktivet.

- **Rättslig grund**

Förslaget grundar sig på artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Både unionen och medlemsstaterna är behöriga när det gäller den inre marknaden. Subsidiaritetsprincipen är därför tillämplig.

Eftersom enskilda åtgärder från medlemsstaternas sida när det gäller återlämnande skulle kunna hämmas av skiljaktiga nationella bestämmelser antogs direktiv 93/7/EEG i samband med inrättandet av den inre marknaden.

Fastställandet av regler för återlämnande är ett sätt att bidra till en fungerande inre marknad. Det skulle vara mycket svårt för en medlemsstat att få tillbaka ett kulturföremål som klassas som nationell skatt och som olagligen har förts bort från landet utan ett gemensamt förfarande som är tillämpligt även i den medlemsstat där föremålet befinner sig. En innehavare som vet att föremålet har förts ut olagligen skulle då kunna etablera sig i en medlemsstat utan att behöva vara rädd för att förlora föremålet.

Eftersom olaglig utförsel av kulturföremål sträcker sig över gränserna är unionen mest lämpad att agera på området och se till att föremål som förts ut olagligen och befinner sig på en annan medlemsstats territorium kan återlämnas. Målet med förslaget kan inte i tillräcklig utsträckning nås av medlemsstaterna, utan det krävs insatser på unionsnivå.

Unionen är dock inte behörig att fastställa vilka de kulturella skatterna är eller vilka nationella domstolar som är behöriga att hantera en talan om återlämnande som kan väckas av den

återkrävande medlemsstaten mot innehavaren och/eller mellanhanden avseende ett kulturföremål som klassas som nationell skatt och som olagligen har förts bort från medlemsstatens territorium. Dessa aspekter omfattas av subsidiaritetsprincipen eftersom de faller inom medlemsstaternas behörighet.

- **Proportionalitetsprincipen**

I enlighet med proportionalitetsprincipen går de föreslagna ändringarna inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de fastställda målen.

Åtgärderna svarar mot de huvudsakliga orsakerna till den relativt begränsade betydelse direktiv 93/7/EEG haft för att återbörda vissa kulturföremål som klassas som nationella skatter. Föreliggande förslag står i proportion till målet att garantera att alla sådana kulturföremål återlämnas som klassas som nationella skatter och som sedan 1993 förts bort från en medlemsstats territorium, utan att man går utöver vad som är nödvändigt.

För att tillämpningen av direktivet ska bli bättre anges det i föreliggande förslag att det administrativa samarbetet och informationsutbytet mellan de centrala myndigheterna ska ske med hjälp av IMI-systemet, och det preciseras vilken myndighet i den återkrävande medlemsstaten som utlöser tidsfristen för att väcka talan om återlämnande och det fastställs att innehavaren ska kunna bevisa att han har visat vederbörlig omsorg och uppmärksamhet, samtidigt som det fastställs gemensamma kriterier för begreppet ”vederbörlig omsorg och uppmärksamhet” så att domare i medlemsstaterna ska göra en mer enhetlig tolkning med avseende på ersättning till innehavaren. Dessa kriterier är inte uttömmande.

I andra frågor har det inte föreskrivits några åtgärder, t.ex. för att möjliggöra för enskilda att väcka talan om återlämnande för att få tillbaka kulturföremål som klassas som nationella skatter, för att förlänga preskriptionstiden för att väcka talan från 30 till 50 år eller för att begränsa det högsta belopp som innehavaren kan få ersättning med.

Förslaget medför inga nya administrativa bördor för förvaltningarna, utan snarare en minskning.

- **Lagstiftningsteknik**

Genom sitt beslut av den 1 april 1987 gav kommissionen sina tjänstegrenar i uppdrag att kodifiera rättsakter senast efter att de ändrats för tionde gången, samtidigt som den underströk att detta var en minimiregel och att tjänstegrenarna i syfte att uppnå en klar och begriplig lagstiftning borde sträva efter att med ännu kortare mellanrum kodifiera de texter som de har ansvar för.

Kommissionen inledde en kodifiering av rådets direktiv 93/7/EEG av den 15 mars 1993 om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium[12] och ett förslag lades fram för lagstiftaren[13]. Det nya direktivet skulle ersätta de olika rättsakter som omfattades av kodifieringen[14].

Under lagstiftningsförfarandet konstaterades att det genom artikel 16.4 i direktiv 93/7/EEG, som motsvarade artikel 16.3 i förslaget till kodifiering, skapas en rättslig grund i sekundärrätten. Mot bakgrund av domstolens dom av den 6 maj 2008 i mål C-133/06 ansågs det nödvändigt att stryka artikel 16.3 i förslaget till kodifiering. Eftersom en sådan strykning skulle ha inneburit en innehållsmässig ändring och därmed ha gått längre än en enkel

[12] Genomfört i enlighet med kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet – Kodifiering av gemenskapens regelverk, KOM(2001) 645 slutlig.

[13] KOM(2007) 873 slutlig.

[14] Bilaga I del A till detta förslag.

kodifiering ansågs det nödvändigt att tillämpa punkt 8[15] i det interinstitutionella avtalet av den 20 december 1994 – Påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter – i ljuset av den gemensamma förklaringen avseende denna punkt[16].

Kommissionen ansåg således att förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om kodifiering av direktiv 93/7/EEG[17] borde dras tillbaka och att kodifieringen av direktivet skulle göras om till en omarbetning så att man kunde införa den nödvändiga ändringen.

Som nämnts tidigare måste direktiv 93/7/EEG genomgå vissa innehållsändringar för att medlemsstaterna ska kunna få tillbaka kulturföremål som klassas som nationella skatter. Därför har man beslutat att göra en omarbetning i enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter[18].

Föreliggande förslag är en omarbetning av direktiv 93/7/EEG, ändrat genom direktiven 96/100/EG och 2001/38/EG. Det är en förenkling av den gällande lagstiftningen och innebär att direktiven 93/7/EEG, 96/100/EG och 2001/38/EG upphör att gälla.

- **Närmare redogörelse för förslaget**

I artikel 1.1 definieras *kulturföremål* som ett föremål som, före eller efter dess olagliga bortförande från ett medlemslands territorium, enligt nationell lagstiftning eller nationella administrativa förfaranden klassas som tillhörande ”nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde” i enlighet med artikel 36 i fördraget. Bilagan till direktiv 93/7/EEG utgår.

I föreliggande direktiv stryks kravet på att föremål som klassas som nationella skatter för att återlämnas måste

- tillhöra en av kategorierna i bilagan och uppfylla de ekonomiska gränsvärdena och/eller ålderskraven för dessa kategorier, eller
- när det gäller föremål som inte tillhör en av dessa kategorier, utgöra en integrerad del av offentliga samlingar förtecknade hos museer, arkiv eller biblioteks bevarade samlingar eller i inventarier i kyrkliga institutioner.

Därvidlag bör det noteras att det är medlemsstaterna som avgör vilka kulturföremål som är nationella skatter enligt artikel 36 i fördraget och med de begränsningar som anges där. Bilagan till direktiv 93/7/EEG är inte avsedd att definiera föremål som klassas som nationella skatter enligt den artikeln, utan endast kategorier av föremål som kan klassas som sådana och omfattas av ett förfarande för återlämnande.

Föreliggande förslag är ett led i syftet att jämka samman den grundläggande principen om fri rörlighet för varor med behovet av att skydda de nationella kulturskatterna. Det bekräftar lagstiftarens intentioner från 1993 att direktiv 93/7/EEG skulle vara ett första steg mot ett samarbete mellan medlemsstaterna på detta område inom ramen för den inre marknaden och

---

15 ”Om det under lagstiftningsförfarandet visar sig nödvändigt att företa innehållsmässiga ändringar och inte endast en enkel kodifiering, ankommer det på kommissionen att i förekommande fall lägga fram det eller de förslag som är nödvändiga.”

16 ”Europaparlamentet, rådet och kommissionen noterar att kommissionen, om det skulle visa sig nödvändigt att företa innehållsmässiga ändringar och inte endast en enkel kodifiering, i varje enskilt fall kan välja att omarbeta hela förslaget eller att med bibehållande av förslaget till kodifiering lägga fram ett separat förslag till ändring som, när det antagits, införs i förslaget till kodifiering.”

17 EUT C 252, 18.9.2010, s. 11.

18 EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

att syftet med direktivet var att uppnå ömsesidigt erkännande av relevant nationell lagstiftning.

Föreliggande förslag svarar mot ett upprepat önskemål från medlemsstaternas företrädare om att det ska inrättas ett effektivt system för återlämnande av kulturföremål som klassas som nationella skatter. Genom förslaget ges medlemsstaterna möjlighet att få tillbaka kulturföremål som klassas som nationella skatter och som sedan 1993 olagligen förts bort från deras territorium, vilket bidrar till ett bättre skydd av medlemsstaternas kulturarv.

Innehavaren av föremålet kan dock i samband med återlämnandeförfarandet till sitt försvar åberopa att den återkrävande staten har brutit mot artikel 36 i fördraget när den klassade kulturföremålet som nationell skatt. Den domstol vid vilken talan väckts bör i förekommande fall fatta beslut, efter att ha begärt ett förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol.

I artiklarna 4 och 6 föreskrivs att de centrala myndigheterna ska använda informationssystemet för den inre marknaden (nedan kallat *IMI*) för att underlätta administrativt samarbete, samråd och informationsutbyte mellan dem.

Genom artikel 4.3 förlängs tidsfristen till fem månader för de behöriga myndigheterna i den återkrävande medlemsstaten att kontrollera om ett kulturföremål som påträffats i en annan medlemsstat utgör ett kulturföremål.

Med tanke på att ärendet är av gränsöverskridande karaktär bidrar denna tidsfrist till ett effektivare samarbete mellan de behöriga myndigheterna.

I artikel 7.1 anges det att talan om återlämnande inte får väckas senare än tre år efter att den återkrävande medlemsstatens centrala myndighet fått vetskap om var kulturföremålet finns och om innehavarens eller mellanhandens identitet.

Tidsfristen förlängs med hänsyn till de komplexa förbindelserna mellan medlemsstaterna, utan att man för den skull släpper på den skyldighet att visa omsorg och uppmärksamhet som åligger den återkrävande staten.

Artikel 9 innehåller gemensamma kriterier för tolkningen av den vederbörliga omsorg och uppmärksamhet som innehavaren ska visa vid anskaffandet av kulturföremålet. Dessa kriterier bygger på kriterierna i artiklarna 4.4 och 6.2 i Unidroitkonventionen från 1995.

Enligt föreliggande förslag ska innehavaren kunna bevisa att han har visat vederbörlig omsorg och uppmärksamhet vid anskaffandet av föremålet. Den som har anskaffat ett föremål har rätt till ersättning på villkor att han vid anskaffandet av föremålet bevisligen visade omsorg och uppmärksamhet i fråga om huruvida det var lagligt att föra ut kulturföremålet från den återkrävande medlemsstatens territorium.

Dessa ändringar borde bidra till en enhetligare tillämpning av direktivet på detta område och i förekommande fall göra det svårare för innehavare som handlat i ond tro eller inte visat tillräcklig omsorg och uppmärksamhet att få ersättning.

I artikel 16 anges hur unionens övriga institutioner genom utvärdering och uppföljning ska få information om direktivets tillämpning. Rapporterna om tillämpningen av direktivet och utvärderingsrapporterna avseende direktivet ska utarbetas vart femte år. En bestämmelse om översyn ska införas.

- **Kommittéförfarande och delegerade akter**

Enligt artikel 17 i direktiv 93/7/EEG ska kommissionen biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 8 i förordning (EG) nr 116/2009 (den kodifierade versionen av

förordning (EEG) nr 3911/92 om export av kulturföremål)[19]. Det handlar om kommittén för export och återlämnande av kulturföremål, en av kommissionens rådgivande kommittéer, som består av företrädare för medlemsstaterna.

Enligt direktiv 93/7/EEG ska kommittén undersöka alla frågor om tillämpningen av bilagan till direktivet som ordföranden tar upp antingen på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstats företrädare.

Eftersom det nya direktivet inte har någon bilaga har hänvisningen till kommittén strukits i förslaget.

I enlighet med kommissionens meddelande *Framework for Commission's expert groups: horizontal rules and public register* ska kommissionen vid behov inrätta en expertgrupp bestående av de centrala myndigheterna med ansvar för direktivet som ska ange hur informationssystemet för den inre marknaden (IMI) ska användas med avseende på kulturföremål.

4. YTTERLIGARE INFORMATION

- **Upphävande av gällande lagstiftning**

När det föreliggande förslaget till omarbetning antas upphör den gällande lagstiftningen, direktiven 93/7/EEG, 96/100/EG och 2001/38/EG, att gälla.

- **Ändring av gällande lagstiftning**

Genom föreliggande direktiv ändras bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 av den 25 oktober 2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden, genom att det nya direktivet förs in där.

- **Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)**

Den förslagna rättsakten berör en EES-fråga och bör därför omfatta Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

5. BUDGETKONSEKVENSER

Förslagets inverkan på budgeten redovisas i bifogad finansieringsöversikt. Föreslaget medför endast administrativa kostnader.

[19] EUT L 39, 10.2.2009, s. 1.

↓ 93/7/EEG (anpassad)

2013/0162 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om ~~upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen~~ ⌦ Europeiska unionens funktionssätt ⌫ , särskilt artikel ~~100a i detta~~ ⌦ 114 ⌫ ,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av ⌦ Europeiska ⌫ ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[20],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

⇩ ny

(1) Rådets direktiv 93/7/EEG av den 15 mars 1993 om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium[21] har ändrats väsentligt flera gånger[22]. Med anledning av nya ändringar bör det direktivet av tydlighetsskäl omarbetas.

↓93/7/EEG skäl 1 (anpassad)
⇨ ny

(2) ~~Artikel 8a i fördraget föreskriver upprättandet senast den 1 januari 1993 av den~~ ⌦ Den ⌫ inre marknaden ~~som skall omfatta~~ ⌦ omfattar ⌫ ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs i enlighet

[20] EUT C […], […], s. […].
[21] EGT L 74, 27.3.1993, s. 74.
[22] Se del A i bilaga I.

med bestämmelserna i fördraget. ⇨ Dessa bestämmelser utgör inget hinder för förbud eller restriktioner som motiveras av intresset att skydda nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde. ⇦

↓ 93/7/EEG skäl 2 (anpassad)

(3) Enligt villkoren och med de begränsningar som anges i artikel 36 i fördraget ~~kommer~~ ⌦ behåller ⌫ medlemsstaterna ~~efter 1992 att behålla~~ rätten att definiera sina nationella skatter och att vidta nödvändiga åtgärder för att skydda dem ~~inom detta område utan inre gränser~~.

↓ 93/7/EEG skäl 3 (anpassad)

(4) ~~Ett~~ ⌦ Genom direktiv 93/7/EEG har ett ⌫ system ⌦ införts ⌫ ~~bör därför införas~~ som gör det möjligt för medlemsstaterna att säkerställa återförandet till sitt territorium av kulturföremål som klassas som nationella skatter enligt artikel 36 ⌦ i fördraget och som tillhör någon av de gemensamma kategorier av kulturföremål som anges i dess bilaga ⌫ och ~~som~~ har förts bort från deras territorium i strid med ovan nämnda nationella åtgärder eller ~~mot~~ ⌦ med ⌫ rådets förordning (~~E~~EG) nr ~~3911/92~~116/2009 av den ~~9~~ 18 december ~~1992~~2008 om export av kulturföremål[23] ⌦ och av kulturföremål som klassas som nationella skatter och utgör en integrerad del av offentliga samlingar eller inventarier i kyrkliga institutioner men inte faller under dessa gemensamma kategorier ⌫. ~~Tillämpningen av systemet bör vara så enkel och effektiv som möjligt. För att underlätta samarbete vad avser återlämnande bör tillämpningsområdet begränsas till artiklar som tillhör gemensamma kategorier av kulturföremål. Bilagan till detta direktiv är följaktligen inte avsedd att definiera föremål som klassas som nationella skatter enligt artikel 36, utan endast kategorier av föremål som kan klassas som sådana och följaktligen omfattas av det förfarande för återlämnande som införs genom detta direktiv.~~

↓ 93/7/EEG skäl 4 (anpassad)

~~Kulturföremål som klassas som nationella skatter och som utgör en integrerad del av offentliga samlingar eller inventarier i kyrkliga institutioner, men som inte faller under dessa gemensamma kategorier, bör också omfattas av detta direktiv.~~

↓ 93/7/EEG skäl 5 (anpassad)

(5) ⌦ Genom direktiv 93/7/EEG har det upprättats ett ⌫ ~~A~~administrativt samarbete ~~bör upprättas~~ mellan medlemsstaterna vad avser nationella skatter i nära anknytning till samarbetet om stulna konstföremål. Detta samarbete ska särskilt omfatta registrering hos Interpol och andra kvalificerade organ, som upprättar liknande förteckningar över försvunna, stulna eller olagligen bortförda kulturföremål som utgör del av medlemsstaternas nationella skatter och offentliga samlingar.

---

23 ~~EGT L 395, 31.12.1992, s. 1.~~ EUT L 39, 10.2.2009, s. 1.

↓ 93/7/EEG skäl 6 (anpassad)

(6) Förfarandet som ~~införs~~ ⌦ infördes ⌫ genom ~~detta~~ direktiv ⌦ 93/7/EEG var ⌫ ~~är~~ ett första steg i att upprätta samarbete mellan medlemsstaterna på detta område i samband med den inre marknaden. Syftet ~~är~~ ⌦ var ⌫ ömsesidigt erkännande av relevanta nationella lagar. ~~Det bör därför särskilt införas bestämmelser att kommissionen biträds av en rådgivande kommitté.~~

↓ 93/7/EEG skäl 7 (anpassad)

(7) Förordning (~~E~~EG) nr ~~3911/92~~ 116/2009 inför tillsammans med detta direktiv ett ⌦ unionssystem ⌫ ~~gemenskapssystem~~ för att skydda medlemsstaternas kulturföremål. ~~Det datum då medlemsstaterna måste följa detta direktiv måste vara så nära det datum då denna förordning träder i kraft som möjligt. Med hänsyn till staternas rättsliga system och räckvidden av de förändringar i lagstiftningen som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv kommer några medlemsstater att behöva en längre period.~~

⇩ ny

(8) Tillämpningen av direktiv 93/7/EEG har påvisat systemets begränsningar för att få tillbaka kulturföremål som klassas som nationella skatter och som, efter att olagligen ha förts bort från en medlemsstats territorium, påträffats på en annan medlemsstats territorium.

(9) Medlemsstaterna bör ha ett system som garanterar att olaglig utförsel av ett kulturföremål som klassas som nationell skatt till en annan medlemsstat inte innebär en lika stor risk som olaglig export till ett land utanför unionen.

(10) Detta direktiv bör omfatta alla kulturföremål som klassas som nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde enligt nationell lagstiftning eller nationella administrativa förfaranden, i enlighet med artikel 36 i fördraget. Därför bör man stryka kravet på att föremålet ska tillhöra någon av de kategorier som anges i bilagan till direktiv 93/7/EEG och följaktligen stryka denna bilaga och kravet på att föremålet ska utgöra en integrerad del av offentliga samlingar förtecknade hos museer, arkiv eller biblioteks bevarade samlingar eller i inventarier i kyrkliga institutioner. Respekten för mångfalden i de nationella systemen för att skydda kulturföremål erkänns i artikel 36 i fördraget. I det sammanhanget krävs det således att medlemsstaterna har förtroende för varandra samt ger prov på samarbetsvilja och ömsesidig förståelse.

(11) Det administrativa samarbetet mellan medlemsstaterna bör öka så att man kan få till stånd en effektivare och enhetligare tillämpning av detta direktiv. Därför bör det föreskrivas att de centrala myndigheterna ska använda det informationssystem för den inre marknaden (nedan kallat *IMI*) som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 av den 25 oktober 2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av

kommissionens beslut 2008/49/EG[24]. Det är också önskvärt att medlemsstaternas övriga behöriga myndigheter i möjligaste mån använder detta system.

(12) För att säkerställa skyddet av personuppgifter bör det administrativa samarbetet och informationsutbytet mellan de behöriga myndigheterna ske enligt bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter[25] och, i den mån informationssystemet för den inre marknaden används, i förordning (EU) nr 1024/2012.

(13) Man måste förlänga den tidsfrist som de behöriga myndigheterna i den återkrävande medlemsstaten beviljats för att kontrollera om det kulturföremål som påträffats i en annan medlemsstat utgör ett kulturföremål enligt det här direktivet. En längre tidsfrist skulle göra det lättare att vidta lämpliga åtgärder för att bevara föremålet och i förekommande fall förhindra handlingar som syftar till att undvika ett återlämnandeförfarande.

(14) Det har också visat sig vara nödvändigt att förlänga tidsfristen för att väcka talan om återlämnande till tre år efter att den återkrävande medlemsstaten fått vetskap om var kulturföremålet finns och om innehavarens eller mellanhandens identitet. Av tydlighetsskäl bör det anges att preskriptionstiden inleds det datum som den återkrävande medlemsstatens centrala myndighet fått vetskap om detta.

(15) Rådet har konstaterat att man måste vidta åtgärder för att mer effektivt förebygga och bekämpa brott avseende kulturföremål. Det har rekommenderat kommissionen att stödja medlemsstaterna i arbetet med att effektivt skydda kulturföremål i syfte att förebygga och bekämpa olaglig handel med dem och, i tillämpliga fall, främja kompletterande åtgärder[26].

(16) Man bör försäkra sig om att alla aktörer på marknaden för kulturföremål visar omsorg och uppmärksamhet när de handlar med föremålen. Följderna av att anskaffa ett kulturföremål av olaglig härkomst blir verkligt avskräckande endast om skyldigheten att återlämna föremålet kombineras med ett krav på att innehavaren ska kunna bevisa att han har visat vederbörlig omsorg och uppmärksamhet för att få ersättning. För att unionens mål avseende förebyggande och bekämpning av olaglig handel med kulturföremål ska kunna uppnås bör det föreskrivas att innehavaren ska kunna bevisa att han har visat vederbörlig omsorg och uppmärksamhet i samband med anskaffandet för att få ersättning, och att innehavaren endast kan åberopa god tro om han har visat vederbörlig omsorg och uppmärksamhet med hänsyn till omständigheterna i det aktuella fallet.

(17) För att underlätta för medlemsstaterna att göra en enhetlig tolkning av begreppet ”vederbörlig omsorg och uppmärksamhet” bör det anges vilka omständigheter som ska beaktas för att avgöra om det har visats vederbörlig omsorg och uppmärksamhet.

(18) Målet med detta direktiv, dvs. att göra det möjligt att få tillbaka alla kulturföremål som klassas som nationella skatter och som olagligen har förts bort från en medlemsstats territorium, kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre uppnås på unionsnivå. Unionen kan därför anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i

---

[24] EUT L 316, 14.11.2012, s. 1.

[25] EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

[26] Rådets slutsatser om förebyggande och bekämpning av brott avseende kulturföremål, rådet (rättsliga och inrikes frågor), den 13 och 14 december 2011.

artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(19) Arbetsuppgifterna för den kommitté som inrättades genom artikel 8 i förordning (EG) nr 116/2009 blir inaktuella i och med att bilagan till direktiv 93/7/EEG utgår, och därför bör hänvisningarna till kommittén strykas.

(20) Eftersom bilagan till förordning (EU) nr 1024/2012 innehåller en förteckning över bestämmelser om administrativt samarbete i unionsakter som genomförs genom IMI bör den ändras så att den också omfattar detta direktiv.

(21) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till de tidigare direktiven. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av direktiv 93/7/EEG.

(22) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter när det gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning av direktiven som anges i del B i bilaga I.

↓ 93/7/EEG

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *kulturföremål*: ett föremål som före eller efter dess olagliga bortförande från en medlemsstats territorium~~,~~ klassas som tillhörande ”nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde” enligt nationell lagstiftning eller administrativa förfaranden, allt i enlighet med artikel 36 i fördraget~~.~~

~~och~~

~~– som tillhör en av de kategorier som anges i bilagan eller som inte tillhör en av dessa kategorier men utgör en integrerad del av~~

~~– offentliga samlingar förtecknade hos muséer, arkiv eller biblioteks bevarade samlingar.~~

↓ 93/7/EEG (anpassad)

~~I detta direktiv avses med offentliga samlingar samlingar som ägs av en medlemsstat, av en lokal eller regional myndighet i medlemsstaten eller av en institution som är belägen på medlemsstatens territorium och som definieras som offentlig enligt medlemsstatens lagstiftning och som är antingen medlemsstatens eller den lokala eller regionala myndighetens egendom eller på betydande sätt finansieras av dessa.~~

↓ 93/7/EEG

~~– inventarier i kyrkliga institutioner.~~

2. *olagligen förts bort från en medlemsstats territorium*:

   a) förts bort från en medlemsstats territorium i strid med dess regler om skydd för nationella skatter eller i strid med förordning (~~E~~EG) nr ~~3911/92~~ 116/2009,

   eller

   b) inte återlämnats efter en tidsbegränsad laglig utförsel eller varje brott mot något annat villkor som gäller för en sådan utförsel.

3. *återkrävande medlemsstat*: den medlemsstat från vars territorium kulturföremålet olagligen har förts bort.

4. *krävd medlemsstat*: den medlemsstat på vars territorium ett kulturföremål som olagligen förts bort från en annan medlemsstats territorium befinner sig.

5. *återlämnande*: det fysiska återlämnandet av kulturföremålet till den återkrävande medlemsstatens territorium.

6. *innehavare*: den person som fysiskt innehar kulturföremålet för sin egen räkning.

7. *mellanhand*: den person som fysiskt innehar kulturföremålet för annans räkning.

↓ 93/7/EEG (anpassad)

⌦ 8. *offentliga samlingar*: samlingar som ägs av en medlemsstat, av en lokal eller regional myndighet i medlemsstaten eller av en institution som är belägen på medlemsstatens territorium, och som definieras som offentliga enligt medlemsstatens lagstiftning och som är antingen medlemsstatens eller den lokala eller regionala myndighetens egendom eller på betydande sätt finansieras av dessa. ⌫

↓ 93/7/EEG

Artikel 2

Kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium ska återlämnas i enlighet med det förfarande och under de omständigheter som föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 3

Varje medlemsstat ska utse en eller flera centrala myndigheter som ska utföra de uppgifter som föreskrivs i detta direktiv.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla de centrala myndigheter som de utser enligt denna artikel.

↓ 93/7/EEG (anpassad)

Kommissionen ska offentliggöra en förteckning över de centrala myndigheterna och varje ändring som berör dem i C-serien av *Europeiska ~~gemenskapernas~~* ⌦ *unionens* ⌫ *officiella tidning*.

↓ 93/7/EEG

Artikel 4

Medlemsstaternas centrala myndigheter ska samarbeta och främja samråd mellan medlemsstaternas behöriga nationella myndigheter. De sistnämnda myndigheterna ska särskilt utföra följande uppgifter:

↓ 93/7/EEG (anpassad)

1. Efter ansökan från den återkrävande medlemsstaten efterforska ett närmare angivet kulturföremål som olagligen har förts bort från dess territorium och identifiera innehavaren och/eller mellanhanden. ~~Ansökan måste innehålla all information som behövs för att underlätta efterforskningen, särskilt beträffande föremålets faktiska eller förmodade belägenhet.~~

↓ 93/7/EEG (anpassad)
⇨ ny

2. Underrätta de berörda medlemsstaterna då ett kulturföremål påträffats på det egna territoriet och då det rimligen kan antas att det olagligen har förts bort från en annan medlemsstats territorium.

3. Göra det möjligt för de behöriga myndigheterna i den återkrävande medlemsstaten att kontrollera ~~att~~ ⌦ om ⌫ föremålet i fråga är ett kulturföremål, förutsatt att kontrollen görs inom ~~två~~ ⇨ fem ⇦ månader efter den underrättelse som föreskrivs i punkt 2. Om den inte görs inom den föreskrivna tiden ska punkterna 4 och 5 inte tillämpas.

4. Vidta alla nödvändiga åtgärder i samarbete med den berörda medlemsstaten för det fysiska bevarandet av kulturföremålet.

5. Genom nödvändiga interimistiska åtgärder förhindra varje handling som syftar till att undvika ett återlämnandeförfarande.

↓ 93/7/EEG (anpassad)

6. Uppträda som förmedlare mellan innehavaren och/eller mellanhanden och den återkrävande medlemsstaten med avseende på återlämnandet. ~~För detta ändamål kan de behöriga myndigheterna i den krävda medlemsstaten, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5, först underlätta genomförandet av ett skiljeförfarande i enlighet med den nationella lagstiftningen i den krävda staten och förutsatt att den återkrävande staten och innehavaren eller mellanhanden samtycker.~~

↓ 93/7/EEG (anpassad)

⌦ Vid tillämpning av punkt 1 ska medlemsstatens ansökan innehålla all information som behövs för att underlätta efterforskningen, särskilt beträffande föremålets faktiska eller förmodade belägenhet. ⌫

⌦ Vid tillämpning av punkt 6 kan de behöriga myndigheterna i den krävda medlemsstaten, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5, först underlätta genomförandet av ett skiljeförfarande i enlighet med den nationella lagstiftningen i den krävda staten och förutsatt att den återkrävande staten och innehavaren eller mellanhanden samtycker. ⌫

⇩ ny

Medlemsstaternas centrala myndigheter ska använda det informationssystem för den inre marknaden (nedan kallat *IMI*) som inrättas genom förordning (EU) nr 1024/2012 för att samarbeta och samråda med varandra. Medlemsstaterna ska besluta om övriga behöriga myndigheters användning av IMI vid tillämpning av detta direktiv.

↓ 93/7/EEG

Artikel 5

Den återkrävande medlemsstaten kan hos den behöriga domstolen i den krävda medlemsstaten väcka talan mot innehavaren eller, om sådan saknas, mot mellanhanden i avsikt att säkerställa återlämnandet av ett kulturföremål som olagligen har förts bort från dess territorium.

Talan kan upptas till prövning endast om till ansökan bifogats

a) en handling som beskriver det begärda föremålet och som anger att det är ett kulturföremål,

b) en förklaring från de behöriga myndigheterna i den återkrävande medlemsstaten att kulturföremålet olagligen förts bort från dess territorium.

Artikel 6

Den centrala myndigheten i den återkrävande medlemsstaten ska genast underrätta den centrala myndigheten i den krävda medlemsstaten om att talan väckts om återlämnandet.

Den centrala myndigheten i den krävda medlemsstaten ska genast underrätta de centrala myndigheterna i de andra medlemsstaterna.

⇩ ny

Utbytet av information ska ske genom IMI.

↓ 93/7/EEG (anpassad)
⇨ ny

Artikel 7

1. Medlemsstaterna ska i sin lagstiftning föreskriva att sådan talan om återlämnande som avses i detta direktiv inte får väckas mer än ~~ett~~ ⇨ tre ⇦ år efter det att ⌦ den centrala myndigheten i ⌫ den återkrävande medlemsstaten fått vetskap om var kulturföremålet finns och om innehavarens eller mellanhandens identitet.

↓ 93/7/EEG

En sådan talan kan i alla händelser inte väckas mer än 30 år efter det att föremålet olagligen fördes bort från den återkrävande medlemsstatens territorium.

Emellertid gäller för föremål som utgör en del av sådana offentliga samlingar som anges i artikel 1.8 ~~1.1~~ och för kyrkliga föremål i de medlemsstater där de åtnjuter särskilt skydd enligt nationell lagstiftning en tidsgräns för talan om återlämnande om 75 år, utom i medlemsstater där talerätten inte är föremål för någon tidsgräns eller i sådana fall där bilaterala överenskommelser mellan medlemsstater föreskriver en tid som överstiger 75 år.

2. Talan om återlämnande kan inte väckas om bortförandet från den återkrävande medlemsstatens territorium inte längre är olagligt vid den tidpunkt då talan väcks.

Artikel 8

Om inte något annat föreskrivs i artiklarna 7 och 13 ska den behöriga domstolen besluta om återlämnande av kulturföremålet i fråga, om domstolen finner att detta är ett kulturföremål enligt artikel 1.1 och att det olagligen har förts bort från det nationella territoriet.

↓ 93/7/EEG (anpassad)

Artikel 9

Då återlämnande av föremålet beslutas ska den behöriga domstolen i de krävda staterna tillerkänna innehavaren en ~~sådan~~ ersättning som ⌦ är ⌫ ~~den bedömer~~ skälig med hänsyn till omständigheterna i fallet, förutsatt att ~~den finner att~~ innehavaren ⌦ bevisligen har ⌫ visat vederbörlig omsorg och uppmärksamhet vid anskaffandet av föremålet.

⇩ ny

Vid bedömningen av om innehavaren har visat vederbörlig omsorg och uppmärksamhet ska det tas hänsyn till alla omständigheter i samband med anskaffandet, däribland dokumentation om föremålets proveniens, de tillstånd för utförsel som krävs enligt den återkrävande medlemsstatens lagstiftning, parternas uppträdande, det pris som betalats, om innehavaren kontrollerat register över stulna kulturföremål, all annan relevant information och

dokumentation som innehavaren rimligen kunnat erhålla, om innehavaren rådfrågat tillgängliga organ eller vidtagit andra sådana åtgärder som en omdömesgill person skulle ha vidtagit under samma omständigheter.

För att kunna åberopa god tro måste innehavaren ha visat vederbörlig omsorg och uppmärksamhet med hänsyn till omständigheterna.

↓ 93/7/EEG

~~Bevisbördan skall avgöras av lagstiftningen i den krävda medlemsstaten.~~

Då det gäller gåva eller arv ska innehavaren inte vara i en förmånligare ställning än den som han förvärvade föremålet från.

Den återkrävande medlemsstaten ska betala ersättningen vid återlämnandet av föremålet.

Artikel 10

Kostnader som uppstått vid verkställigheten av ett beslut om återlämnande av ett kulturföremål ska bäras av den återkrävande medlemsstaten. Samma sak gäller för kostnaderna för de åtgärder som anges i artikel 4.4.

Artikel 11

Betalning av skälig ersättning och de kostnader som avses i artiklarna 9 och 10 ska inte påverka den återkrävande medlemsstatens rätt att kräva betalning av de personer som är ansvariga för det olagliga bortförandet av kulturföremålet.

Artikel 12

Äganderätten till kulturföremålet efter återlämnande ska avgöras av den återkrävande medlemsstatens lag.

Artikel 13

Detta direktiv ska bara gälla kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium från och med den 1 januari 1993.

↓ 93/7/EEG (anpassad)
⇨ ny

Artikel 14

1. Varje medlemsstat kan utsträcka sin förpliktelse att återlämna kulturföremål till att omfatta även andra ~~kategorier av föremål~~ ⌦ kulturföremål ⌫ än de som ~~finns angivna~~ ⌦ avses ⌫ i ~~bilagan~~ ⇨ artikel 1.1 ⇦ .

↓ 93/7/EEG ⇨ ny

2. Varje medlemsstat kan tillämpa det förfarande som föreskrivs i detta direktiv på framställning om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från andra medlemsstaters territorium före den 1 januari 1993.

Artikel 15

Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av de civil- och straffrättsliga åtgärder som kan vidtas enligt medlemsstaternas nationella lagstiftning av den återkrävande medlemsstaten och/eller ägaren av ett kulturföremål som har stulits.

Artikel 16

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen vart ~~tredje~~ ⇨ femte ⇦ år och första gången i ~~februari 1996~~ ⇨ […] ⇦ överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv.

↓ 93/7/EEG (anpassad) ⇨ ny

2. Vart ~~tredje~~ ⇨ femte ⇦ år ska kommissionen framlägga en rapport till Europaparlamentet, rådet och ⌦ Europeiska ⌫ ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av detta direktiv. ⇨ Rapporten ska eventuellt åtföljas av lämpliga förslag. ⇦

↓ 93/7/EEG

~~3. Rådet skall granska direktivets effektivitet efter en tillämpningstid på tre år och på förslag från kommissionen göra nödvändiga ändringar.~~

~~4. I alla händelser skall rådet på förslag av kommissionen, vart tredje år se över och när det är lämpligt revidera de belopp som anges i bilagan på grundval av de ekonomiska och monetära indextalen inom gemenskapen.~~

~~*Artikel 17*~~

~~Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 8 i förordning (EEG) nr 3911/92.~~

~~Kommittén skall undersöka varje fråga om tillämpningen av bilagan till detta direktiv som tas upp av ordföranden antingen på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstats företrädare.~~

⇩ ny

Artikel 17

I bilagan till förordning (EU) nr 1024/2012 ska följande punkt läggas till som punkt 6:

”6. Europaparlamentets och rådets direktiv xxxx/xx/EU om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium (*): artiklarna 4 och 6.

(*) EUT L […].”

↓ 93/7/EEG (anpassad)

Artikel 18

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa ~~detta direktiv inom nio månader från dess antagande, utom när det gäller Belgien, Tyskland och Nederländerna som skall följa~~ ⌦ artiklarna [artikel 1.1, artikel 4 första stycket punkt 3, artikel 4 fjärde stycket, artikel 6 tredje stycket, artikel 7, artikel 9 och artikel 16] i ⌫ detta direktiv senast tolv månader från dess antagande.

De ska genast ⌦ överlämna texten till dessa bestämmelser till ⌫ ~~underrätta~~ kommissionen ~~om detta~~. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. ⌦ De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det direktiv som upphävs genom detta direktiv ska anses som hänvisningar till detta direktiv. ⌫ Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ⌦ och om hur uppgiften ska formuleras ⌫ ska varje medlemsstat själv utfärda.

↓

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 19

Direktiv 93/7/EG, ändrat genom de direktiv som anges i del A i bilaga I, ska upphöra att gälla med verkan från och med den […], dock utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter när det gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning av direktiven som anges i del B i bilaga I.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 20

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna […] ska tillämpas från och med den […].

↓ 93/7/EEG

Artikel 21

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar *Ordförande*	*På rådets vägnar* *Ordförande*

↓ 93/7/EEG

BILAGA

Kategorier som avses i artikel 1.1 andra strecksatsen och som föremål som klassas som *nationella skatter* enligt artikel 36 i fördraget måste tillhöra för att kunna återlämnas enligt detta direktiv

A. 1. Arkeologiska föremål som är äldre än 100 år och som härrör från

- utgrävningar och fynd på land eller under vatten,
- arkeologiska fyndplatser,
- arkeologiska samlingar.

2. Föremål som utgör en integrerad del av söndertagna konstnärliga, historiska eller religiösa minnesmärken som är äldre än 100 år.

↓ 96/100/EG artikel 1.1 a

3. Tavlor och målningar, andra än de i kategori 3a eller 4 som utförts helt för hand, på vilket underlag och i vilket material som helst[27].

↓ 96/100/EG artikel 1.1 b

3a. Akvareller, gouacher och pasteller som utförts helt för hand på vilket underlag som helst[1].

↓ 96/100/EG artikel 1.1 c

4. Mosaiker andra än de som är klassificerade i kategorierna 1 och 2 som utförts helt för hand i vilket material som helst och teckningar som utförts helt för hand på vilket underlag och i vilket material som helst[1].

↓ 93/7/EEG

5. Originalgrafik, grafiska blad, silkscreentryck och litografier med deras respektive matriser och originalaffischer[1].

6. Originalskulpturer eller originalstatyer och kopior, framställda enligt samma process som originalet[1] och som inte tillhör kategori 1.

7. Fotografier, film och negativ av dessa[1].

8. Inkunabler och manuskript, inklusive kartor och partitur, enstaka eller i samlingar[1].

---

[27] Som är äldre än femtio år och inte tillhör upphovsmannen.

9. Böcker som är äldre än 100 år, enstaka eller i samlingar

10. Tryckta kartor äldre än 200 år.

11. Arkiv och däri ingående delar, som är äldre 50 år, på vilket underlag och i vilket medium som helst.

12. a Samlingar[28] och föremål från zoologiska, botaniska, mineralogiska eller anatomiska samlingar.

b Samlingar[2] av historiskt, paleontologiskt, etnografiskt eller numismatiskt intresse.

13. Transportmedel som är äldre än 75 år.

14. Andra antikviteter som inte tillhör kategorierna A1-A13 och som är äldre än 50 år.

Kulturföremålen i kategorierna A1-A14 omfattas av detta direktiv bara om deras värde motsvarar eller överstiger de ekonomiska gränsvärdena under B.

B. Ekonomiska gränsvärden tillämpliga på vissa kategorier under A (i ecu)

↓ 2001/38/EG artikel 1.1

VÄRDE:

oavsett värde

↓ 93/7/EEG

– 1 (arkeologiska föremål)

– 2 (delar av minnesmärken)

– 8 (inkunabler och manuskript)

– 11 (arkiv)

15 000

– 4 (mosaiker och teckningar)

– 5 (gravyrer)

– 7 (fotografier)

– 10 (tryckta kartor)

↓ 96/100/EG artikel 1.2

30 000

---

[28] Enligt definitionen av domstolen i dess dom i mål 252/84: *"Samlarföremål* enligt nr 99.05 i Gemensamma tulltaxan är föremål som har de egenskaper som krävs för att ingå i en samling, dvs. föremål som är relativt sällsynta, som normalt inte används för sitt ursprungliga ändamål, är föremål för speciella transaktioner utanför den normala handeln med liknande bruksföremål och är av högt värde".

~~– 3a (Akvareller, gouacher och pasteller)~~

↓ 93/7/EEG

~~*50 000*~~

~~– 6 (statyer)~~

~~– 9 (böcker)~~

~~– 12 (samlingar)~~

~~– 13 (transportmedel)~~

~~– 14 (alla andra föremål)~~

~~*150 000*~~

~~– 3 (tavlor)~~

~~Bedömningen av om villkoren för det ekonomiska gränsvärdet är uppfyllda måste göras när återlämnande begärs. Det ekonomiska värdet är det som föremålet har i den återkrävande medlemsstaten.~~

↓ 2001/38/EG artikel 1.2

~~För de medlemsstater som inte har euro som valuta skall de värden som uttrycks i euro i bilagan omräknas och uttryckas i nationell valuta till växelkursen av den 31 december 2001 publicerad i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Detta motvärde i nationell valuta skall ses över vartannat år med början den 31 december 2001. Motvärdet skall beräknas utifrån en genomsnittlig dagskurs för dessa valutor uttryckta i euro under 24 månader bakåt räknat från den sista augusti före den 31 december då översynen utförs. Denna beräkningsmetod skall på kommissionens förslag granskas av den rådgivande kommittén för kulturföremål, i princip två år efter det att den tillämpats för första gången. Vid varje översyn skall värden uttryckta i euro och motvärden i nationell valuta regelbundet offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* under de första dagarna i november före den dag då översynen utförs.~~

_____

↑

BILAGA I

Del A

Upphävt direktiv och en förteckning över dess efterföljande ändringar
(som avses i artikel 19)

Rådets direktiv 93/7/EEG	(EGT L 74, 27.3.1993, s. 74)
Europaparlamentets och rådets direktiv 96/100/EG	(EGT L 60, 1.3.1997, s. 59)
Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/38/EG	(EGT L 187, 10.7.2001, s. 43)

Del B

Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning
(hänvisningar i artikel 19)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande
93/7/EEG	15.12.1993[29]
96/100/EG	1.9.1997
2001/38/EG	31.12.2001

[29] Sista dagen för införlivande för Belgien, Tyskland och Nederländerna var den 15 mars 1994.

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 93/7/EEG	Detta direktiv
Artikel 1.1 första strecksatsen	Artikel 1.1
Artikel 1.1 andra strecksatsen inledningsfrasen	_____
Artikel 1.1 andra strecksatsen första understrecksatsen första stycket	_____
Artikel 1.1 andra strecksatsen första understrecksatsen andra stycket	Artikel 1.8
Artikel 1.1 andra strecksatsen andra understrecksatsen	_____
Artikel 1.2 första strecksatsen	Artikel 1.2 a
Artikel 1.2 andra strecksatsen	Artikel 1.2 b
Artikel 1.3–1.7	Artikel 1.3–1.7
Artiklarna 2 och 3	Artiklarna 2 och 3
Artikel 4 första stycket	Artikel 4 första stycket
Artikel 4.1 andra meningen	Artikel 4 andra stycket
Artikel 4.6 andra meningen	Artikel 4 tredje stycket
_____	Artikel 4 fjärde stycket
Artikel 5 första stycket	Artikel 5 första stycket
Artikel 5 andra stycket första strecksatsen	Artikel 5 andra stycket led a
Artikel 5 andra stycket andra strecksatsen	Artikel 5 andra stycket led b
Artikel 6 första stycket	Artikel 6 första stycket
Artikel 6 andra stycket	Artikel 6 andra stycket
_____	Artikel 6 tredje stycket
Artiklarna 7 och 8	Artiklarna 7 och 8
Artikel 9 första stycket	Artikel 9 första stycket
Artikel 9 andra stycket	_____
_____	Artikel 9 andra stycket

_____	Artikel 9 tredje stycket
Artikel 9 tredje och fjärde styckena	Artikel 9 fjärde och femte styckena
Artiklarna 10–15	Artiklarna 10–15
Artikel 16.1 och 16.2	Artikel 16.1 och 16.2
Artikel 16.3	_____
Artikel 16.4	_____
Artikel 17	_____
_____	Artikel 17
Artikel 18	Artikel 18.1
_____	Artikel 18.2
_____	Artikel 19
_____	Artikel 20 första stycket
_____	Artikel 20 andra stycket
Artikel 19	Artikel 21
Bilaga	_____
_____	Bilaga I
_____	Bilaga II

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

1.3. Typ av förslag eller initiativ

1.4. Mål

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen

3.2.3. Beräknad inverkan på de administrativa anslagen

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

3.2.5. Bidrag från tredje part

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium (omarbetning)

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen[30]

Avdelning 2 – Näringsliv – Kapitel 02 03: Den inre marknaden för varor och sektorspolitik

1.3. Typ av förslag eller initiativ

Tidigare **åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny**

1.4. Mål

1.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

Bidra till skyddet av kulturföremål inom ramen för den inre marknaden.

1.4.2. Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs

Specifikt mål: Möjliggöra för medlemsstaterna att få tillbaka kulturföremål som klassas som nationella skatter och som sedan 1993 förts bort från en medlemsstats territorium.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Syftet med föreliggande förslag är att öka antalet återlämnanden av kulturföremål som klassas som nationella skatter och att minska kostnaderna för återlämnande. Förslaget kommer att påverka förebyggande och bekämpning av olaglig handel med kulturföremål inom unionen.

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

– Öka antalet förfaranden för återlämnande.

– Öka antalet återlämnade kulturföremål som klassas som nationella skatter.

– Säkerställa uppföljning av ansökningar om efterforskning av kulturföremål enligt artikel 4.1 i direktivet.

– Säkerställa uppföljning av underrättelser om att kulturföremål har påträffats enligt artikel 4.2 i direktivet.

– Jämförbarhet mellan de statistiska uppgifterna om direktivets tillämpning.

[30] Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

– Enkät för att ta reda på om de centrala myndigheterna är nöjda med IMI-systemet.

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Det allmänna syftet med föreliggande initiativ är att bidra till skyddet av kulturföremål på den inre marknaden genom att göra det lättare att få tillbaka kulturföremål som klassas som nationella skatter och som sedan 1993 förts bort från en medlemsstats territorium.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå

Eftersom olaglig utförsel av kulturföremål är av gränsöverskridande karaktär är unionen mest lämpad att agera på området.

1.5.3. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

Utvärderingarna av direktiv 93/7/EEG visar att det befintliga systemet inte är tillräckligt effektivt för att säkerställa att vissa kulturföremål som klassas som nationella skatter återlämnas.

Till följd av studier och expertrapporter om förebyggande och bekämpning av olaglig handel med kulturföremål har kommissionen konstaterat att direktivet måste ses över.

1.5.4. Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter

Föreliggande initiativ är till fullo förenligt med andra åtgärder och annan politik avseende kulturföremål.

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

Förslag eller initiativ som pågår under en **obegränsad tid**

1.7. Planerad metod för genomförandet[31]

Direkt centraliserad förvaltning som sköts av kommissionen

[31] Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

I artikel 16 definieras hur unionens övriga institutioner genom utvärdering och uppföljning ska få information om direktivets tillämpning. Rapporterna om tillämpningen av direktivet och utvärderingsrapporterna avseende direktivet ska utarbetas vart femte år.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

Inga finansiella risker kunde identifieras.

2.2.2. Planerade kontrollmetoder

Kontrollmetoderna är de som fastställs i budgetförordningen och förordning (EU) nr 1268/2012.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

Kommissionen måste se till att unionens ekonomiska intressen skyddas genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom verkningsfulla kontroller och genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp, och om oegentligheter konstateras genom verkningsfulla, proportionella och avskräckande påföljder i enlighet med förordning (EG, Euratom) nr 2988/95, förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 och förordning (EG) nr 1073/1999.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

  Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik i den årliga budgeten	Typ av anslag	Bidrag			
		Diff./ Icke-diff.[32]	från Efta-länder[33]	från kandidatländer[34]	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
[…]	[XX.YY.YY.YY] […]	Diff./ Icke-diff.				

Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik i den årliga budgeten	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beteckning……]	Diff./ Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidat-länder	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

32 Differentierade respektive icke-differentierade anslag.
33 Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.
34 Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen		

GD ENTR			2015	2016	2017	2018	2019	**TOTALT**
• Driftsanslag			0	0	0	0	0	0
TOTALA anslag för GD ENTR	Åtaganden	=1+1a +3	0	0	0	0	0	0
	Betalningar	=2+2a +3	0	0	0	0	0	0

Rubrik i den fleråriga budgetramen	**5**	”Administrativa utgifter”

GD ENTR		2015	2016	2017	2018	2019	**TOTALT**
• Personalresurser		0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	**1,0**
• Övriga administrativa utgifter		0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	**0,25**
GD ENTR TOTALT	Anslag	0,25	0,25	0,25	0,25	0,25	**1,25**
TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0,25	0,25	0,25	0,25	0,25	**1,25**
TOTALA anslag för RUBRIKERNA 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	0,25	0,25	0,25	0,25	0,25	**1,25**
	Betalningar	0,25	0,25	0,25	0,25	0,25	**1,25**

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen

Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk

3.2.3. Beräknad inverkan på de administrativa anslagen

3.2.3.1. Sammanfattning

Förslaget kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2015	2016	2017	2018	2019	**TOTALT**
RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen						
Personalresurser	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	**1,0**
Övriga administrativa utgifter	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	**0,25**
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	0,25	0,25	0,25	0,25	0,25	**1,25**
Belopp utanför RUBRIK 5[35] i den fleråriga budgetramen						
Personalresurser	0	0	0	0	0	0
Övriga administrativa utgifter	0	0	0	0	0	0
Delsumma för belopp utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	0	0	0	0	0	0
TOTALT	**0,25**	**0,25**	**0,25**	**0,25**	**0,25**	**1,25**

[35] Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

Förslaget kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Uppgifterna ska anges i heltal (eller med högst en decimal)

		2015	2016	2017	2018	**2019**
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)						
XX 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)		0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
		HTE = 1,5	HTE = 1,5	HTE = 1,5	HTE = 1,5	HTE = 1,5
XX 01 01 02 (vid delegationer)		0	0	0	0	0
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)		0	0	0	0	0
XX 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)		0	0	0	0	0
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)[36]						
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier – totalt)		0	0	0	0	0
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter vid delegationerna)		0	0	0	0	0
XX 01 04 ***yy***[37]	– vid huvudkontoret[38]	0	0	0	0	0
	– vid delegationer	0	0	0	0	0
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)		0	0	0	0	0
10 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med direkta forskningsåtgärder)		0	0	0	0	0
Annan budgetrubrik (ange vilken)		0	0	0	0	0
TOTALT		**0,2**	**0,2**	**0,2**	**0,2**	**0,2**
		HTE = 1,5	**HTE = 1,5**	**HTE = 1,5**	**HTE = 1,5**	**HTE = 1,5**

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det

36 [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

37 Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

38 Inom förvaltningen av strukturfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) samt Europeiska fiskerifonden (EFF).

förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till rådande begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Handlägga införlivande och genomförande av direktivet.

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen.

3.2.5. Bidrag från tredje part

Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.